sobota 22. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Kol 1,21–23
Obnovil s vámi dobrý poměr, abyste byli svatí a neposkvrnění.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

I vy jste byli kdysi odcizeni Bohu a s ním pro svoje smýšlení a špatné skutky znepřáteleni. Ale teď on i s vámi obnovil dobrý poměr skrze Kristovo lidské tělo vydané na smrt. To proto, abyste byli před ním svatí, neposkvrnění a bezúhonní. Jen musíte vytrvat ve víře, opřeni o pevné základy, a nesmíte se nechat odvrátit od naděje, kterou vám přineslo evangelium, jak jste ho slyšeli a jak bylo kázáno všemu tvorstvu pod nebem, a já, Pavel, jsem se stal jeho služebníkem.

Žl 54,3–4.6+8

Odp.: Hle, Bůh mi pomáhá!

Bože, zachraň mě pro své jméno,
svou mocí mi zjednej právo!
Bože, slyš moji modlitbu,
popřej sluchu slovům mých úst!

Hle, Bůh mi pomáhá,
Pán mě udržuje naživu.
Budu s radostí přinášet oběti,
chválit tvé jméno, Hospodine, že je dobré.

cyklus 2

1. čtení: 1 Kor 4,6–15
Trpíme hlad a žízeň, nemáme se do čeho obléci.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři, to, co bylo napsáno o věrozvěstech, vztahuji na sebe a na Apolla kvůli vám, abyste se na nás poučili, že nemáte v ničem nadsazovat. Nikdo ať nevynáší jednoho kazatele na úkor druhého. Vždyť kdo může o tobě říci, že jsi něco víc? Máš něco, co bys nedostal? A když jsi dostal, proč se vychloubáš, jako bys to nedostal?

Už máte všeho dost, na duchovní dary jste už bohatí, už jste se dostali do nebeského království – my však dosud ne! Kéž byste v něm už začali vládnout, abychom tam směli s vámi začít vládnout i my.

Tak se mi zdá, že nám apoštolům vykázal Bůh poslední místo, jako bychom byli odsouzeni na smrt. Stali jsme se podívanou pro svět, anděly a lidi. My jsme blázni pro Krista, vy však křesťané rozumní. My jsme slabí, ale vy jste silní. Vy jste ve vážnosti, ale námi se pohrdá. Ještě i nyní trpíme hlad a žízeň, nemáme se do čeho obléci, jsme biti, honí nás z místa na místo, lopotíme se prací vlastních rukou. Tupí nás, a my jim přejeme všecko nejlepší. Pronásledují nás, a my to trpělivě snášíme. Pomlouvají nás, a my pro ně máme jen laskavá slova. Jsme jak odpadky, které lidé odhazují; všichni námi pohrdají, a to ještě i teď.

Nepíšu to, abych vás zahanbil, ale napomínám vás jako svoje milované děti. Neboť i kdybyste měli na tisíce vychovatelů v křesťanské víře, otců nemáte mnoho. Tím, že jsem vám zvěstoval evangelium, stal jsem se já vaším otcem v Kristu Ježíši.

kulturaslova.cz

Žl 145,17–18.19–20.21

Odp.: Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.
Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

Vyplní vůli svých ctitelů,
slyší jejich volání a zachrání je.
Zachovává Hospodin všechny, kdo ho milují,
a všechny bezbožníky zničí.

Ať má ústa hlásají Hospodinovu chválu,
vše, co žije, ať velebí jeho svaté jméno po všechny věky!

Zpěv před evangeliem: Jan 14,6

Aleluja. Já jsem cesta, pravda a život, praví Pán, nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Aleluja.

Evangelium: Lk 6,1–5

Proč děláte, co se v sobotu nesmí?

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Jednou v sobotu procházel Ježíš obilím. Jeho učedníci trhali klasy, rukama je vydrolovali a jedli.

Několik farizeů namítalo: „Proč děláte, co se v sobotu nesmí?“

Ježíš jim odpověděl: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího domu, vzal posvátné chleby, jedl sám a dal i své družině? A ty přece smějí jíst jenom kněží!“

A řekl jim: „Syn člověka je pánem nad sobotou.“

kulturaslova.cz